

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 2616/98, annettu 4 päivänä joulukuuta 1998, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- Komission asetus (EY) N:o 2617/98, annettu 4 päivänä joulukuuta 1998, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta 3
- Komission asetus (EY) N:o 2618/98, annettu 4 päivänä joulukuuta 1998, Espanjan interventioelimen hallussa olevan rukiin vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta 4
- * Komission asetus (EY) N:o 2619/98, annettu 4 päivänä joulukuuta 1998, yksityisen varastoinnin tuen myöntämisen erityisistä edellytyksistä sianliha-alalla annetun asetuksen (EY) N:o 2042/98 muuttamisesta 9
- * Komission asetus (EY) N:o 2620/98, annettu 4 päivänä joulukuuta 1998, tiettyjä neuvoston päätöksessä 97/831/EY tarkoitettuja naudanliha-alan tuotteita koskevan tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vuodelle 1999 10
- * Komission asetus (EY) N:o 2621/98, annettu 4 päivänä joulukuuta 1998, Ranskan merentakaisien departementtien erityisen viljatuotteiden hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja arvioidun hankintataseen vahvistamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 388/92 muuttamisesta 14
- * Komission asetus (EY) N:o 2622/98, annettu 4 päivänä joulukuuta 1998, tietyistä maista peräisin olevien tiettyjen vilja-alan tuotteiden tuontia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1710/95 muuttamisesta 16
- * Komission asetus (EY) N:o 2623/98, annettu 4 päivänä joulukuuta 1998, lisätuontitullien soveltamista hedelmä- ja vihannesalalla koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1555/96 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1556/96 kumoamisesta 17

1

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

- * Komission asetus (EY) N:o 2624/98, annettu 3 päivänä joulukuuta 1998, Tanskan lipun alla purjehtivien alusten sillin kalastuksen lopettamisesta 20
 - * Komission asetus (EY) N:o 2625/98, annettu 3 päivänä joulukuuta 1998, Espanjan lipun alla purjehtivien alusten koljan kalastuksen lopettamisesta 21
 - * Komission asetus (EY) N:o 2626/98, annettu 3 päivänä joulukuuta 1998, Tanskan lipun alla purjehtivien alusten makrillin kalastuksen lopettamisesta..... 22
-

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

98/693/EY:

- * Komission päätös, tehty 1 päivänä heinäkuuta 1998, Espanjan hyötyajoneuvojen ostojen tukijärjestelmästä Plan Renove Industrialista (elokuu 1994 – joulukuu 1996) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2048) 23

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2616/98,
annettu 4 päivänä joulukuuta 1998,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguay'n kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitellylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
4 päivänä joulukuuta 1998 annettuun komission asetukseen

(ecua/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	71,4
	204	72,1
	999	71,8
0709 90 70	052	90,1
	204	87,4
	999	88,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,7
	204	43,3
	388	45,4
	999	43,5
0805 20 10	204	65,5
	999	65,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	58,3
	464	232,7
	999	145,5
	052	55,1
0805 30 10	388	47,7
	524	37,2
	528	40,0
	600	83,9
	999	52,8
	039	75,0
	052	94,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	15,0
	064	30,4
	400	78,4
	404	68,3
	999	60,2
	052	85,4
	064	64,2
0808 20 50	400	94,2
	999	81,3

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2617/98,
annettu 4 päivänä joulukuuta 1998,
B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 14 päivänä marraskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2190/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1287/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 2379/98 ⁽³⁾ vahvistetaan B-menettelyn mukaisten muiden kuin elintarvikeavun yhteydessä haettujen vientitodistusten ohjeelliset määrät,

komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan meneillään olevan vientijakson ohjeellinen määrä on syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden osalta vaarassa ylittyä piakkoin; nämä ylitykset olisivat vahingollisia

hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusjärjestelmän moitteettomalle toiminnalle, ja

tilanteen helpottamiseksi on syytä hylätä 4 päivän joulukuuta 1998 jälkeen syötäväksi tarkoitettuja viinirypäleitä koskevat B-menettelyn mukaiset todistushakemukset meneillään olevan vientijakson loppuun asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hylätään syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden osalta B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 2379/98 1 artiklan mukaisesti 4 päivän joulukuuta 1998 jälkeen ja ennen 15 päivää tammikuuta 1999.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä joulukuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12

⁽²⁾ EYVL L 178, 23.6.1998, s. 11

⁽³⁾ EYVL L 295, 4.11.1998, s. 15

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2618/98,
annettu 4 päivänä joulukuuta 1998,
Espanjan interventioelimen hallussa olevan rukiin vientiä koskevan pysyvän
tarjouskilpailun avaamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2547/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2193/96⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiinsaattamista koskevat menettelyt ja edellytykset,

nykyisessä markkinatilanteessa olisi avattava pysyvä tarjouskilpailu Espanjan interventioelimen hallussa olevan 26 271 tonnin ruismäärän viemiseksi,

toiminnan ja sen valvonnan säännönmukaisuuden varmistamiseksi on vahvistettava erityiset yksityiskohtaiset säännöt; tämän vuoksi on aiheellista säätää vakuusjärjestelmästä, jonka avulla varmistetaan, että haluttuja tavoitteita noudatetaan ilman, että toimijoille tulee liian suuria kuluja; tämän vuoksi olisi poikettava tietyistä säännöistä, erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2131/93 osalta,

jäsenvaltion on maksettava korvaukset, jos rukiin siirtäminen on yli viisi päivää myöhässä tai vaaditun vakuuden vapauttamista lykätään interventioelimestä johtuvista syistä, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, Espanjan interventioelin avaa asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 vahvistettujen edellytysten mukaisesti pysyvän tarjouskilpailun hallussaan olevan rukiin viemisestä.

2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee kolmansiin maihin vietävän 26 271 ruistonnin enimmäismäärää.

2. Alueet, jonne 26 271 tonnia ruista varastoidaan, ilmoitetaan liitteessä I.

3 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 16 artiklan 3 alakohdassa säädetään, viennistä maksettava hinta on tarjouksessa mainittu hinta.

2. Tämän asetuksen mukaisesti toteutetun viennin osalta ei sovelleta vientitukia, vientimaksuja eikä kuukausikorotuksia.

3. Asetuksen (ETY) N:o 2131/93 8 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta.

4 artikla

1. Vientitodistukset ovat voimassa toimittamispäivästään, asetuksen (ETY) N:o 2131/93 9 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, neljännen toimittamispäivää seuraavan kuukauden loppuun.

2. Tämän tarjouskilpailun yhteydessä esitettyihin tarjouksiin ei voi olla liitettyä komission asetuksen (ETY) N:o 3719/88⁽⁵⁾ 44 artiklan osalta tehtyjä vientitodistushakemuksia.

5 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, ensimmäisen osittaisen tarjouskilpailun tarjouksien esittämisen määräajan vahvistetaan päättyvän 10 päivänä joulukuuta 1998 kello 9.00 (Brysselin aikaa).

2. Seuraavan osittaisen tarjouskilpailun tarjouksien esittämisen määräaika päättyy kunakin torstaina kello 9.00 (Brysselin aikaa).

3. Viimeinen osittainen tarjouskilpailu päättyy 27 päivänä toukokuuta 1999 kello 9.00 (Brysselin aikaa).

4. Tarjoukset on talletettava Espanjan interventioelimen haltuun.

6 artikla

1. Interventioelin, varastoija ja tarjouskilpailun voittaja voivat, tarjouskilpailun voittajan valinnan mukaan, joko ennen erän siirtoa varastosta tai siirron aikana, ottaa

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 318, 27.11.1998, s. 41

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76

⁽⁴⁾ EYVL L 293, 16.11.1996, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1

yhteisellä sopimuksella vähintään yhden vertailunäytteen 500:aa tonnia kohden sekä määrittää ne. Interventioelin voi valtuuttaa edustajan sillä edellytyksellä, että tämä ei ole varastoiija.

Määrityksen tulokset on toimitettava komissiolle kiistatapaussessa.

Vertailunäytteiden otto ja määrittäminen on tehtävä seitsemän työpäivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä tai kolmen työpäivän kuluessa, jos näytteet otetaan siirrettävässä viljat varastosta. Jos näytteiden lopputulokset osoittavat, että laatu on

a) tarjouskilpailuilmoituksessa ilmoitettuja arvoja parempi, tarjouskilpailun voittajan on hyväksyttävä erä sellaisenaan;

b) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia parempi, mutta tarjouskilpailuilmoituksessa kuvattu laatuarvoja huonompi, eron sisältyessä kuitenkin seuraaviin rajoihin:

— 1 kilogramma hehtolitralla ominaispainosta, joka ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin 68 kilogrammaa hehtolitralla,

— yksi prosenttiyksikkö kosteuspitoisuudesta,

— puoli prosenttiyksikköä asetuksen (ETY) N:o 689/92⁽¹⁾ liitteen B.2 ja B.4 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista

ja

— puoli prosenttiyksikköä asetuksen (ETY) N:o 689/92 liitteen B.5 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista kuitenkin niin, että haitallisten jyvien ja torajyvien sallitut prosenttimäärät pysyvät ennallaan,

tarjouskilpailun voittajan on hyväksyttävä erä sellaisenaan;

c) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia parempi, mutta tarjouskilpailuilmoituksessa kuvattu laatuarvoja huonompi, ja erot ylittävät b alakohdassa tarkoitettuja rajat, tarjouskilpailun voittaja voi

— joko hyväksyä erän sellaisenaan

— tai kieltäytyä ottamasta erää haltuunsa. Hänet vapautetaan kaikista kyseistä erää koskevista velvoitteistaan, mukaan lukien vakuudet, vasta kun hän on tehnyt liitteen II mukaisesti viipymättä ilmoituksen komissiolle ja interventioelimelle; jos tarjouskilpailun voittaja kuitenkin pyytää interventioelintä toimittamaan hänelle toisen erän säädettyä laatua olevaa interventioruista ilman lisäkustannuksia, vakuutta ei vapauteta. Erä on korvattava kolmen päivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan

esittämästä pyynnöstä. Tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle liitteen II mukaisesti;

d) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia huonompi, tarjouskilpailun voittajan ei tarvitse ottaa erää haltuunsa. Hänet vapautetaan kaikista kyseistä erää koskevista velvoitteistaan, mukaan lukien vakuudet, vasta kun hän on tehnyt liitteen II mukaisesti viipymättä ilmoituksen komissiolle ja interventioelimelle; tarjouskilpailun voittaja voi kuitenkin pyytää interventioelintä toimittamaan hänelle säädettyä laatua olevan toisen erän interventioruista ilman lisäkustannuksia. Tässä tapauksessa vakuutta ei vapauteta. Erä on korvattava kolmen päivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä. Tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle liitteen II mukaisesti.

2. Jos ruis siirretään ennen kuin määritystulokset ovat tiedossa, kaikki riskit ovat tarjouskilpailun voittajan vastuulla erän siirtoajankohdasta alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tarjouskilpailun voittajan oikeuskeinoja varastoijaa vastaan.

3. Jos tarjouskilpailun voittaja ei kuitenkaan ole peräkkäiset korvauserät vastaanotettuaan saanut säädettyä laatua olevaa korvauserää kuukauden kuluessa, hänet vapautetaan kaikista velvoitteistaan, vakuus mukaan lukien, hänen ilmoitettuaan tästä viipymättä komissiolle ja interventioelimelle liitteen II mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa mainittuja näytteiden ottoa ja määrittämiä, lukuun ottamatta määrityksiä, joiden lopullisena tuloksena on interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia huonompi laatu, koskevat kustannukset ovat EMOTR:n vastuulla 500:aa tonnia koskevaan määritykseen asti, lukuun ottamatta kustannuksia, jotka koskevat siirtoa siilosta toiseen. Tarjouskilpailun voittaja vastaa itse kustannuksista, jotka aiheutuvat hänen mahdollisesti pyytämistään siirtokustannuksista ja lisämäärityksistä.

7 artikla

Poiketen siitä, mitä komission asetuksen (ETY) N:o 3002/92⁽²⁾ 12 artiklassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti myytävää ruista koskevissa asiakirjoissa, erityisesti vientitodistuksessa, asetuksen (ETY) N:o 3002/92 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua poistamismääräyksessä, vienti-ilmoituksessa ja tarvittaessa T5-lomakkeessa on oltava yksi seuraavista maininnoista:

⁽¹⁾ EYVL L 74, 20.3.1992, s. 18

⁽²⁾ EYVL L 301, 17.10.1992, s. 17

- Centeno de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 2618/98
- Rug fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 2618/98
- Interventionsroggen ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 2618/98
- Σίκαλη παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2618/98
- Intervention rye without application of refund or tax, Regulation (EC) No 2618/98
- Seigle d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 2618/98
- Segala d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 2618/98
- Rogge uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 2618/98
- Centeio de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n° 2618/98
- Interventioruista, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 2618/98
- Interventionsråg, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 2618/98.

8 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2131/93 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettu vakuus on vapautettava heti, kun vientitodistukset on luovutettu tarjouskilpailun voittajalle.
2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 17 artiklassa säädetään, vientivelvoitteesta annetaan takuu, joka on tarjouskilpailupäivänä voimassa olevan interventiohinnan ja tarjotun hinnan erotuksen suuruinen ja aina vähintään 10 ecua tonnilta. Tästä summasta annetaan

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1998.

puolet vientitodistuksen antamisen yhteydessä ja loput ennen viljan siirtoa.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 3002/92 15 artiklan 2 kohdassa säädetään:

- se osa takuusta, joka annetaan todistuksen antamisen yhteydessä, on vapautettava 20 työpäivän kuluessa päivästä, jona tarjouskilpailun voittaja on toimittanut todistuksen siitä, että siirretty vilja on lähtenyt yhteisön tullialueelta,
- jäljelle jäävä osa on vapautettava 15 työpäivän kuluessa päivästä, jona tarjouskilpailun voittaja antaa asetuksen (ETY) N:o 2131/93 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun todistuksen.

3. Jos tässä artiklassa ilmoitettuja määräaikoja ei noudateta, jäsenvaltion on maksettava kaikkien tässä artiklassa säädettyjen vakuuksien vapauttamisen osalta korvausta 0,015 ecua 10 tonnilta päivää kohden, paitsi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, erityisesti jos kyseessä on hallinnollisen tutkinnan aloittaminen.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto (EMOTR) ei vastaa näistä korvauksista.

9 artikla

Espanjan interventioelimen on annettava saadut tarjoukset komissiolle tiedoksi viimeistään kahden tunnin kuluttua tarjousten jättämisen määräajan päättymisestä. Niistä on ilmoitettava liitteessä III olevan taulukon mukaisesti ja liitteessä IV oleviin puhelinnumeroihin.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

(tonnia)

Varastointipaikka	Määrä
Albacete	241
Palencia	23 562
La Rioja	206
Soria	2 262

LIITE II

Ilmoitus Espanjan interventioelimen hallussa olevan rukiin vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun mukaisten erien hylkäämisestä

(Asetuksen (EY) N:o 2618/98 6 artiklan 1 kohta)

- Tarjouskilpailun voittajaksi ilmoitetun tarjouksen tekijän nimi:
- Tarjouskilpailun päivämäärä:
- Tarjouskilpailun voittajan ilmoittama erän hylkäämisen päivämäärä:

Erä-numero	Määrä tonneina	Siilon osoite	Hylkäämisen perustelut
			— ominaispaino (kg/hl) — % itäneitä jyviä — % erilaisia epäpuhtauksia (Schwarzbesatz) — % aineksia, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa — muut

LIITE III

Espanjan interventioelimen hallussa olevan rukiin vientiä koskeva pysyvä tarjouskilpailu

(Asetus (EY) N:o 2618/98)

1	2	3	4	5	6	7
Tarjouksen tekijän numero	Erä-numero	Määrä tonneina	Tarjoushinta (ecua tonnia kohden) (¹)	Korotukset (+) Alennukset (-) (ecua tonnia kohden) (alustava)	Kaupalliset kulut (ecua tonnia kohden)	Määräpaikka
1						
2						
3						
jne.						

(¹) Hinta sisältää tarjouksen kohteena olevaan erään liittyvät korotukset tai alennukset.

LIITE IV

Ainoat Brysselissä käytettävissä olevat puhelinnumerot pääosasto VI:ssa (C/1):

— faksi: 296 49 56,
295 25 15,— teleksi: 22037 AGREC B,
22070 AGREC B (kreikkalainen kirjaimisto).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2619/98,
annettu 4 päivänä joulukuuta 1998,
yksityisen varastoinnin tuen myöntämisen erityisistä edellytyksistä sianliha-alalla
annetun asetuksen (EY) N:o 2042/98 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sianliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2759/75⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 6 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan, sekä katsoo, että

komission asetuksella (EY) N:o 2042/98⁽³⁾ toimijat veloitetaan viemään tuotteet, joita varastointisopimus koskee, tuotteiden varastosta poistamisen jälkeen; kyseinen säännös heikentää tämän tukijärjestelmän joustavuutta huomattavasti, ja sen vuoksi myös toimijoiden kiinnostusta siihen; kyseinen säännös olisi sen vuoksi poistettava, on tarpeen soveltaa tätä asetusta siitä lähtien kun varastoinnin tukihakemuksia on voitu jättää, eli 28 päivästä syyskuuta 1998 alkaen, jotta varmistetaan kaikkien yksi-

tyistä varastointia koskevaan tukijärjestelmään osallistuvien toimijoiden tasapuolinen kohtelu, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sianlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Poistetaan asetuksen (EY) N:o 2042/98 1 artiklan 2 ja 3 kohta, ja muutetaan 4 kohta 2 kohdaksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 28 päivästä syyskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105

⁽³⁾ EYVL L 263, 26.9.1998, s. 12

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2620/98,

annettu 4 päivänä joulukuuta 1998,

tiettyjä neuvoston päätöksessä 97/831/EY tarkoitettuja naudanliha-alan tuotteita koskevan tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vuodelle 1999

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian välisen yhteistyösopimuksen tekemisestä 27 päivänä marraskuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/831/EY (1),

ottaa huomioon tietyistä Euroopan yhteisön ja entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian yhteistyösopimuksen soveltamista koskevista menettelyistä 9 päivänä tammikuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 77/98 (2) ja erityisesti sen 1 artiklan,

sekä katsoo, että

päätökseen 97/831/EY liitetyn yhteistyösopimuksen 15 artiklan 2 kohdassa määrätään kyseisen sopimuksen liitteessä E tarkoitetuille tuotteille teuraspainona ilmaistuna 1 650 tonnin suuruinen tariffikiintiö vuodeksi 1999; on tarpeen vahvistaa mainitun kiintiön soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt,

kyseisen kiintiön joustavan hallinnan mahdollistamiseksi olisi määrättävä tuontioikeuksia koskevasta hakemusjärjestelmästä; näiden oikeuksien perusteella toimija voi koko vuoden 1999 ajan hakea tuontitodistuksia noudattaen maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä marraskuuta 1988 annettua komission asetusta (ETY) N:o 3719/88 (3), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1044/98 (4), ja naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2377/80 kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1995 annettua komission asetusta (EY) N:o 1445/95 (5), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2365/98 (6), ja antaen tiettyjä asiaan liittyviä poikkeusmääryksiä,

kyseisiin naudanliha-alan järjestelmiin liittyvän ilmeisen keinotteluvaaran vuoksi on määritettävä yksityiskohtaiset edellytykset toimijoiden hyväksymiseksi näihin järjestelyihin; näiden edellytysten tarkistamiseksi hakemukset on esitettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa tuoja on merkitty arvonlisäverovelvollisten luetteloon,

tuotteiden alkuperän asianmukaista valvontaa varten on syytä vaatia joko EUR.1-tavaratodistuksen tai yhteistyösopimuksen pöytäkirjan N:o 2 määräysten mukaisen kauppalaskuilmoituksen esittämistä, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Avataan entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta peräisin oleville tietyille naudanliha-alan tuotteille teuraspainona ilmaistuna 1 650 tonnin suuruinen tariffikiintiö 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 1999 väliseksi ajaksi.

Tämän kiintiön järjestysnumero on 09.4505.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun kiintiön rajoissa tapahtuva tuonti rajoitetaan tiettyihin eläviin eläimiin ja lihoihin, jotka kuuluvat seuraaviin, päätöksen 97/831/EY liitteessä E tarkoitettuihin CN-koodeihin:

- ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71 ja ex 0102 90 79,
- ex 0201 10 00,
- ex 0201 20 20,
- ex 0201 20 30,
- ex 0201 20 50.

3. Kyseiseen kiintiöön luettaessa 100 kilogrammaa elopainoa vastaa 50 kilogrammaa teuraspainoa.

4. Arvotullia ja yhteisessä tullitariffissa vahvistettuja tuontitullin erityisiä määriä alennetaan 80 prosentilla tämän kiintiön rajoissa tuotujen tuotteiden osalta.

(1) EYVL L 348, 18.12.1997, s. 1

(2) EYVL L 8, 14.1.1998, s. 1

(3) EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1

(4) EYVL L 149, 20.5.1998, s. 11

(5) EYVL L 143, 27.6.1995, s. 35

(6) EYVL L 293, 31.10.1998, s. 49

2 artikla

Ollakseen oikeutettu 1 artiklassa tarkoitettuun kiintiöön hakijan on oltava luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka on hakemuksen esittämishetkellä todistettava asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla harjoittaneensa viimeisten 12 kuukauden aikana vähintään kerran kaupallista toimintaa kolmansien maiden kanssa käytävässä naudanlihan ja/tai elävien nautaeläinten kaupassa; hakijan on oltava merkitty kansalliseen arvonlisäverovelvollisten luetteloon.

3 artikla

1. Tuontioikeushakemus voidaan esittää ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa hakija on merkitty luetteloon 2 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä.

2. Tuontioikeushakemus on tehtävä vähintään 15 tonnin määrästä teuraspainona ilmaistuna, ylittämättä kiintiön kokonaismäärää.

3. Tuontioikeushakemuksen voi jättää ainoastaan 4–8 päivänä tammikuuta 1999.

4. Sama hakija voi jättää vain yhden hakemuksen. Jos sama hakija jättää useamman kuin yhden hakemuksen, hakijan kaikki hakemukset hylätään.

5. Jäsenvaltioiden on annettava jätetyistä hakemuksista komissiolle tieto viimeistään 15 päivänä tammikuuta 1999. Ilmoitukseen on sisällyttävä luettelo hakijoista ja haetuista määristä.

Kaikki ilmoitukset, mukaan lukien tyhjät ilmoitukset, on lähetettävä teleksillä tai faksina tämän asetuksen liitteessä esitetyn mallin mukaisesti, jos hakemuksia on tehty.

4 artikla

Komissio päättää, missä määrin hakemukset voidaan hyväksyä. Jos määrät, joille hakemuksia on jätetty, ylittävät käytettävissä olevat määrät, komissio vahvistaa haetuja määriä koskevan yhdenmukaisen vähennysprosentin.

5 artikla

1. Myönnettyjen määrien tuonnin edellytyksenä on yhden tai useamman tuontitodistuksen esittäminen.

Sovelletaan asetusten (ETY) N:o 3719/88 ja (EY) N:o 1445/95 säännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen säännösten soveltamista.

2. Todistushakemus voidaan jättää ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa toimija on tuontioikeuksia hakenut.

3. Todistushakemukseen ja todistukseen on tehtävä seuraavat merkinnät:

a) 8 kohtaan merkintä ”entisestä Jugoslavian tasavallasta Makedoniasta”; todistus velvoittaa tuomaan kyseisestä maasta,

b) 17 kohtaan eläinten lukumäärän lisäksi niiden elopaino, jonka on vastattava osittain tai kokonaan toimijalle myönnettyjä tuontioikeuksia,

c) 20 kohtaan järjestysnumero 09.4505 sekä ainakin yksi seuraavista merkinnöistä:

— Reglamento (CE) n° 2620/98

— Forordning (EF) nr. 2620/98

— Verordnung (EG) Nr. 2620/98

— Κατανομοίος (ΕΚ) αριθ. 2620/98

— Regulation (EC) No 2620/98

— Règlement (CE) n° 2620/98

— Regolamento (CE) n. 2620/98

— Verordening (EG) nr. 2620/98

— Regulamento (CE) n° 2620/98

— Asetus (EY) N:o 2620/98

— Förordning (EG) nr 2620/98

4. Sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 1445/95 3 artiklassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti laaditut tuontitodistukset ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 1999.

5. Annetut todistukset ovat voimassa koko yhteisön alueella.

6 artikla

Tuotteille myönnetään 1 artiklassa tarkoitettujen oikeudet esitettäessä viejään yhteistyösopimukseen liitetyn pöytäkirjan 2 määräysten mukaisesti antama EÜR.1-tavaratodistus tai viejän mainitun pöytäkirjan määräysten mukaisesti laatima kauppalaskuilmoitus.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Faksinumero: (32-2) 296 60 27 / 295 36 13

Asetuksen (EY) N:o 2620/98 soveltaminen

Järjestysnumero: 09.4505

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

PO VI/D/2 — NAUDANLIHA-ALA

TUONTIOIKEUSHAKEMUS

Päivämäärä: Jakso:

Jäsenvaltio:

Hakijanumero ⁽¹⁾	Hakija (nimi ja osoite)	Eläinten määrä
Yhteensä		

Jäsenvaltio: Faksinumero:

Puhelin:

⁽¹⁾ Jatkuva numerointi.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2621/98,

annettu 4 päivänä joulukuuta 1998,

Ranskan merentakaisten departementtien erityisen viljatuotteiden hankintajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja arvioidun hankintataseen vahvistamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 388/92 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Ranskan merentakaisten departementtien tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3763/91⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2598/95⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo, että

hankintaa koskevasta erityisjärjestelystä hyötyvien tuotteiden määrät määritetään ennakoarvioiden mukaan, jotka laaditaan säännöllisesti ja joita voidaan tarkistaa markkinoiden välttämättömien tarpeiden mukaan paikallinen tuotanto ja perinteinen kaupankäynti huomioon ottaen,

asetuksen (ETY) N:o 3763/91 2 artiklan säännösten soveltamiseksi vahvistetaan komission asetuksessa (ETY) N:o 388/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettunaasetuksella (EY) N:o 1959/98⁽⁴⁾, Ranskan merentakaisten departementtien viljatuotteiden arvioitu hankintatase vuodeksi 1998; kyseinen arvioitu hankintatase olisi vahvistettava vuodeksi 1999; tämän vuoksi olisi asetuksen (ETY) N:o 388/92 liite muutettava, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 388/92 liite tämän asetuksen liitteellä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1⁽²⁾ EYVL L 267, 9.11.1995, s. 1⁽³⁾ EYVL L 43, 19.2.1992, s. 16⁽⁴⁾ EYVL L 254, 16.9.1998, s. 11

LIITE

"LIITE

Ranskan merentakaisten departementtien viljan hankintatase vuodeksi 1999

(tonnia)

Kolmansista maista (AKT/ kehitysmaat) tai yhteisöstä peräisin olevat viljat	Tavallinen vehnä	Durumvehnä	Ohra	Maissi	Durumvehnän rouheet ja karkeat jauhot	Maltaat
Guadeloupe	60 000	—	1 000	16 000	—	100
Martinique	1 500	—	1 000	22 000	1 000	500
Ranskan Guyana	200	—	300	1 500	—	—
Réunion	28 000	—	15 000	100 000	—	3 000
Yhteensä	89 700	—	17 300	139 500	1 000	3 600
Yhteensä	251 100*					

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2622/98,

annettu 4 päivänä joulukuuta 1998,

tietyistä maista peräisin olevien tiettyjen vilja-alan tuotteiden tuontia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1710/95 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalousalalla Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi tarvittavista mukautuksista ja siirtymäjärjestelyistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3290/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1340/98⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 1710/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1616/98⁽⁴⁾, vahvistetaan Algeriasta, Egyptistä ja Marokosta peräisin olevien leseiden, lesejauhojen ja muiden tiettyjen viljojen seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneiden jätetuotteiden erityisiä tuontijärjestelmiä koskevat siirtymäkauden toimenpiteet 30 päivään kesäkuuta 1999 asti Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehdyn maataloussopimuksen täytäntöön panemiseksi,Euroopan talousyhteisön ja Egyptin arabitasavallan yhteistyösopimuksen⁽⁵⁾ mukaisesti yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 23.02 A kuuluviin leseisiin, lesejauhoon sekä viljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneisiin muihin jätetuotteisiin sovelletaan tuontimaksun muuttuvan maksuosan alennusta, jos Egypti kantaa vientitullin; kyseiseen alanimikkeeseen kuuluvat

CN-koodien 2302 30 10 – 2302 40 90 lisäksi CN-koodit 2302 10 10, 2302 10 90, 2302 20 10 ja 2302 20 90; näitä viimeksi mainittuja koodeja ei virheellisesti tarkoiteta asetuksessa (EY) N:o 1710/95; näin ollen on syytä muuttaa kyseinen asetus, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1710/95 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tullit, joita sovelletaan Algeriasta ja Marokosta peräisin olevien, CN-koodeihin 2302 30 10 – 2302 40 90 kuuluvien ja Egyptistä peräisin olevien, CN-koodeihin 2302 10 10, 2302 10 90, 2302 20 10, 2302 20 90 ja 2302 30 10 – 2302 40 90 kuuluvien leseiden, lesejauhojen ja muiden tiettyjen viljojen seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneiden jätetuotteiden yhteisöön suuntautuvaan tuontiin, ovat 40 prosenttia yhteisessä tullitariffissa vahvistetuista määristä.”

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1995.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105⁽²⁾ EYVL L 184, 27.6.1998, s. 1⁽³⁾ EYVL L 163, 14.7.1995, s. 1⁽⁴⁾ EYVL L 209, 25.7.1998, s. 31⁽⁵⁾ EYVL L 266, 27.9.1978, s. 1

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2623/98,

annettu 4 päivänä joulukuuta 1998,

lisätuontitullien soveltamista hedelmä- ja vihannesalalla koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1555/96 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1556/96 kumoamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2520/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 31 artiklan 2 kohdan ja 33 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (EY) N:o 1555/96⁽³⁾ säädetään kyseisen asetuksen liitteessä tarkoitettujen tuotteiden tuonnin valvonnasta; tämä valvonta perustuu tuontitodistuksiin, jotka on annettu komission asetuksessa (EY) N:o 1556/96⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2306/98⁽⁵⁾, käyttöön otetun järjestelmän mukaisesti; kyseisen järjestelmän käyttöönottoaminen ei estä sen korvaamista nopealla tietokoneavusteisella rekisteröintimenettelyllä heti, kun sellainen aloittaminen on oikeudellisesti ja käytännössä mahdollista; tällaista menettelyä on kokeiltu menestyksekkäästi,

tietyistä yhteisön tullikoodeksin soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1677/98⁽⁷⁾, 308 d artiklassa säädetty tuonnin valvonta olisi tämän vuoksi laajennettava koskemaan myös asetuksen (EY) N:o 1555/96 liitteessä tarkoitettuja tuotteita; lisätullijärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tiedot olisi toimitettava komissiolle viikoittain; olisi annettava myös säännöksiä, joiden avulla jäsenvaltiot luovuttaessaan mainittuja tuotteita vapaaseen liikkeeseen asetuksessa (EY) N:o 2454/93 säädetyn yksinkertaistetun menettelyn mukaisesti voivat saada haltuunsa tarvittavat tiedot kyseisen tuonnin valvomiseksi; valvonnan käyttöönottoaminen mahdollistaa asetuksen (EY) N:o 1556/96 kumoamisen 1 päivästä joulukuuta 1998 ja edellyttää asetuksen (EY) N:o 1555/96 muuttamista,

maataloutta koskevan sopimuksen⁽⁸⁾ 5 artiklan 4 kohdassa määrätään lisätullien käynnistävien määrien vahvistamisperusteista; kyseisen sopimuksen 5 artiklan 6 kohdan mukaan käynnistysjaksot voidaan vahvistaa helposti pilaantuvien ja kausiluonteisten tuotteiden ominaisuuksien perusteella; kyseisten perusteiden mukaisesti käynnistävät määrät on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyllä tavalla, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1555/96 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96^(*) 33 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lisätuontitulleja, jäljempänä 'lisätullit', voidaan soveltaa liitteessä oleviin tuotteisiin siinä mainittujen jaksojen aikana tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin.

2. Lisätullien käynnistävät määrät esitetään liitteessä.

(*) EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1."

2) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot kaikista liitteessä tarkoitettujen tuotteiden siinä mainittujen jaksojen aikana vapaaseen liikkeeseen luovutetuista määristä komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93^(*) 308 d artiklassa säädettyjen etuuskohteluun oikeutettujen tuotteiden tuonnin valvontaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Mainitut tiedonannot on tehtävä viimeistään kunakin keskiviikkona kello 12 (Belgian aikaa) edeltävän viikon aikana vapaaseen liikkeeseen luovutetuista määristä.

(*) EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 346, 17.12.1997, s. 41

⁽³⁾ EYVL L 193, 3.8.1996, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 193, 3.8.1996, s. 5

⁽⁵⁾ EYVL L 288, 27.10.1998, s. 7

⁽⁶⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1

⁽⁷⁾ EYVL L 212, 30.7.1998, s. 18

2. Tässä asetuksessa tarkoitettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevien ilmoitusten, jotka tulliviranomaiset voivat tavaranhaltijan pyynnöstä vastaanottaa ilman, että niissä on tiettyjä asetuksen (ETY) N:o 2454/93 liitteessä 37 tarkoitettuja tietoja, on sisällettävä mainitun asetuksen 254 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi ilmoitus kyseisten tavaroiden nettomassasta (kg).

Kun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 260 artiklassa tarkoitettua yksinkertaistettua ilmoituksen menettelyä käytetään tässä asetuksessa tarkoitettuja tavaroita luovutettaessa vapaaseen liikkeeseen, yksinkertaistettujen ilmoitusten on sisällettävä muiden vaatimusten lisäksi ilmoitus kyseisten tavaroiden nettomassasta (kg).

Kun asetuksen (ETY) N:o 2454/93 263 artiklassa tarkoitettua kotitullausmenetelmää käytetään tässä asetuksessa tarkoitettuja tavaroita luovutettaessa vapaaseen liikkeeseen, tämän asetuksen artiklan 266 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten on sisällettävä tavaroiden tunnistamiseen tarvittavat tiedot sekä myös ilmoitus kyseisten tavaroiden nettomassasta (kg).

Artiklan 266, kohtaa 2 (b) ei sovelleta tässä asetuksessa tarkoitettuihin tuontitavoitteisiin.

(*) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.”

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä joulukuuta 1998.

3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

1. Komissio määrää lisätullin heti, kun liitteessä tarkoitettun yhden tuotteen ja yhden jakson osalta havaitaan, että vapaaseen liikkeeseen luovutetut määrät ylittävät vastaavat käynnistävät määrät.

2. Lisätullia sovelletaan määriin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen kyseisen oikeuden ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen edellyttäen, että

— tuonnin tariffin luokittelu asetuksen (EY) N:o 3223/94 5 artiklan mukaisesti johtaa korkeimman kyseisestä alkuperäpaikasta tulevasta tuonnista kannettavan paljoustullin soveltamiseen,

— tuonti tapahtuu lisätullin soveltamisjakson aikana.”

4) Korvataan liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 1556/96.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

"LIITE

Tavaran kuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimikkeistön tulkintasääntöjä. Lisätullien soveltamisala määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön mukaan, sellaisena kuin ne ovat tämän asetuksen antamishetkellä, jos CN-koodin edessä on ex-etuliite, lisätullien soveltamisala määräytyy sekä CN-koodin että sitä vastaavan soveltamisjakson perusteella.

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Soveltamisjakso	Käynnistävä määrä (tonneina)
78.0015	ex 0702 00 00	Tomaatit	— 1.10.—31.3.	164 102
78.0020			— 1.4.—30.9.	15 622
78.0065	ex 0707 00 05	Kurkut	— 1.5.—31.10.	16 028
78.0075			— 1.11.—30.4.	3 865
78.0085	ex 0709 10 00	Latva-artisokat	— 1.11.—30.6.	1 180
78.0100	0709 90 70	Kesäkurpitsat	— 1.1.—31.12.	45 160
78.0110	ex 0805 10 10	Appelsiinit	— 1.12.—31.5.	465 695
	ex 0805 10 30			
	ex 0805 10 50			
78.0120	ex 0805 20 10	Klementiinit	— 1.11.—helmikuun viimeinen päivä	218 217
78.0130	ex 0805 20 30	Mandariinit (tangeriinit ja satsumat	— 1.11.—helmikuun viimeinen päivä	114 194
	ex 0805 20 50	mukaan lukien), wilkingit sekä muut		
	ex 0805 20 70	niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit		
	ex 0805 20 90			
78.0155	ex 0805 30 10	Sitruunat	— 1.6.—31.12.	285 329
78.0160			— 1.1.—31.5.	24 448
78.0170	ex 0806 10 10	Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	— 21.7.—20.11.	190 422
78.0180	ex 0808 10 20	Omenat	— 1.9.—31.12.	395 887
	ex 0808 10 50			
	ex 0808 10 90			
78.0190			— 1.1.—31.3.	51 279
78.0200			— 1.4.—31.8.	575 829
78.0220	ex 0808 20 50	Päärynät	— 1.1.—30.4.	155 487
78.0235			— 1.7.—31.12.	202 569
78.0250	ex 0809 10 00	Aprikoosit	— 1.6.—31.7.	2 432
78.0260	ex 0809 20	Kirsikat	— 21.5.—10.8.	108 193
78.0270	ex 0809 30	Persikat, nektariinit mukaan lukien	— 11.6.—30.9.	1 166
78.0280	ex 0809 40 05	Luumut	— 11.6.—30.9.	112 005"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2624/98,

annettu 3 päivänä joulukuuta 1998,

Tanskan lipun alla purjehtivien alusten sillin kalastuksen lopettamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2635/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan, sekä katsoo, ettätiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien osalta vuodeksi 1998 vahvistettavista suurimmista sallituista saaliista ja niiden pyyntiä koskevista tietyistä edellytyksistä 19 päivänä joulukuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/98⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 7 päivänä huhtikuuta 1998 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 783/98⁽⁴⁾, säädetään sillikiintiöistä vuodeksi 1998,

kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä, ja

komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Tanskan lipun alla purjehtivien tai Tanskassa rekisteröityjen alusten sillisaaliit ICES-alueen IV c (Blackwaterin kantaa lukuun otta-

matta) ja VII d vesillä ovat täyttäneet vuodeksi 1998 myönnetyn kiintiön; Tanska on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 20 päivästä marraskuuta 1998; tämän vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tanskan lipun alla purjehtivien tai Tanskassa rekisteröityjen alusten sillisaaliit ICES-alueen IV c (Blackwaterin kantaa lukuun ottamatta) ja VII d vesillä ovat täyttäneet Tanskalle vuodeksi 1998 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Tanskan lipun alla purjehtivilta tai Tanskassa rekisteröidyiltä aluksilta sillin kalastus ICES-alueen IV c (Blackwaterin kantaa lukuun ottamatta) ja VII d vesillä sekä näiden alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlastaus ja purku.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 20 päivästä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Emma BONINO

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1⁽²⁾ EYVL L 356, 31.12.1997, s. 14⁽³⁾ EYVL L 12, 19.1.1998, s. 1⁽⁴⁾ EYVL L 113, 15.4.1998, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2625/98,
annettu 3 päivänä joulukuuta 1998,
Espanjan lipun alla purjehtivien alusten koljan kalastuksen lopettamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2635/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan, sekä katsoo, että

tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien osalta vuodeksi 1998 vahvistettavista suurimmista sallituista saaliista ja niiden pyyntiä koskevista tietyistä edellytyksistä 19 päivänä joulukuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/98⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 783/98⁽⁴⁾, säädetään koljakiintiöistä vuodeksi 1998,

kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä, ja

komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen alusten koljasaaliit ICES-alueiden Vb (EY-alue), VI, XII ja XIV

vesillä ovat täyttäneet vuodeksi 1998 myönnetyn kiintiön; Espanja on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 22 päivästä marraskuuta 1998; tämän vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen alusten koljasaaliit ICES-alueiden Vb (EY-alue), VI, XII ja XIV vesillä ovat täyttäneet Espanjalle vuodeksi 1998 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Espanjan lipun alla purjehtivilta tai Espanjassa rekisteröidyiltä aluksilta koljan kalastus ICES-alueiden V b (EY-alue), VI, XII ja XIV vesillä sekä näiden alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlastaus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 22 päivästä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Emma BONINO

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 356, 31.12.1997, s. 14

⁽³⁾ EYVL L 12, 19.1.1998, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 113, 15.4.1998, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2626/98,**annettu 3 päivänä joulukuuta 1998,****Tanskan lipun alla purjehtivien alusten makrillin kalastuksen lopettamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2635/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan, sekä katsoo, että

tiettyjen pyyntikiintiöiden jakamisesta Färsaarten vesillä kalastaville jäsenvaltioiden aluksille vuodeksi 1998 19 päivänä joulukuuta 1997 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 49/98⁽³⁾ säädetään makrillikiintiöistä vuodeksi 1998,

kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä, ja

komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Tanskan lipun alla purjehtivien tai Tanskassa rekisteröityjen alusten makrillisaaliit Färsaarten vesillä ovat täyttäneet vuodeksi

1998 myönnetyn kiintiön; Tanska on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 18 päivästä marraskuuta 1998; tämän vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tanskan lipun alla purjehtivien tai Tanskassa rekisteröityjen alusten makrillisaaliit Färsaarten vesillä ovat täyttäneet Tanskalle vuodeksi 1998 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Tanskan lipun alla purjehtivilta tai Tanskassa rekisteröidyiltä aluksilta makrillin kalastus Färsaarten vesillä sekä näiden alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlastaus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 18 päivästä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä joulukuuta 1998.

Komission puolesta

Emma BONINO

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 356, 31.12.1997, s. 14

⁽³⁾ EYVL L 12, 19.1.1998, s. 70

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 1 päivänä heinäkuuta 1998,

**Espanjan hyötyajoneuvojen ostojen tukijärjestelmästä Plan Renove Industrialista
(elokuu 1994 – joulukuu 1996)**

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 2048)

(Ainoastaan espanjankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(98/693/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on antanut asianomaisille tilaisuuden esittää huomautuksensa⁽¹⁾ mainitun artiklan mukaisesti,

sekä katsoo seuraavaa:

I

Komissio lähetti 9 päivänä helmikuuta 1995 tiedustelun ja 4 päivänä huhtikuuta 1995 muistutuksen, jotka molemmat koskivat järjestelmää, joka oli tullut komission tietoon lehdistöstä. Kyseessä on hyötyajoneuvojen ostojen tukijärjestelmä Plan Renove Industrial, joka on suunnattu luonnollisille henkilöille, pk-yrityksille, alueellisille julkisyhteisöille ja paikallisille julkisia palveluja tarjoaville yhteisöille. Järjestelmästä myönnetään luottoja hyötyajoneuvojen ostoa varten, ja sen tavoitteena on Espanjan hyötyajoneuvokannan uudistaminen. Espanjan vastaus 6 päivältä maaliskuuta 1995 saapui liikenneasiain pääosastoon vasta 7 päivänä huhtikuuta 1995. Espanja vastasi 26 päivänä heinäkuuta 1995 uuteen tiedusteluun 6 päivältä heinäkuuta 1995. Komissio pysyi lopuksi 20 päivänä

helmikuuta 1996 lisätäsmennyksiä, jotka saapuivat kirjessä 14 päivältä maaliskuuta 1996, joka kirjattiin saapuneeksi 18 päivänä maaliskuuta 1996.

Järjestelmä perustuu virallisen luottolaitoksen Instituto de Credito Oficialin, jäljempänä ”ICO”, ja Espanjan teollisuus- ja energiaministeriön 27 päivänä syyskuuta 1994 tekemään sopimukseen. Sen mukaan ICO:n on tehtävä rahoituslaitosten kanssa välityssopimuksia, että nämä soveltavat tukijärjestelmää ja ICO suorittaa niille korvauksen jälkikäteen.

Tuki muodostuu hyötyajoneuvojen ostoa tai ostotarkoituksessa tehtyä leasing-sopimusta varten otettujen luottojen korkotuesta, joka voi olla enintään viisi prosenttiyksikköä. Luotot voivat olla enintään 70 prosenttia uuden ajoneuvon kokonaisarvosta (ilman alv:tä), luottoaika on neljä vuotta ilman vapaavuosia ja vakuuksista neuvotellaan tuen saajan ja rahoituslaitoksen kesken.

Alustava talousarvio oli noin 9 000 miljoonaa Espanjan pesetaa (53,8 miljoonaa ecua)⁽²⁾, jos otetaan huomioon, että ICO:n avaama lainajärjestelmä oli 100 000 miljoonaa Espanjan pesetaa (598,1 miljoonaa ecua) ja enimmäistuki oli 93 196 Espanjan pesetaa (557 ecua) miljoonaa lainattua pesetaa (5 981 ecua) kohti (miljoonan Espanjan pesetan

⁽¹⁾ EYVL C 266, 13.9.1996, s. 10

⁽²⁾ Muuntokurssi 11. toukokuuta 1998: 1 ecu = 167 182 ESP.

suuruiselle neljän vuoden lainalle myönnetyn 5 prosenttiyksikön korkotuen nykyarvo). Kun tämä rajoitus otetaan huomioon, voidaan myös laskea, että tuen enimmäismäärä vastaa noin 6,5:tä prosenttia ajoneuvon arvonlisäverottomasta kokonaishinnasta (9,3 prosenttia 70 prosentista).

Tuki on tarkoitettu viiden ajoneuvoluokan rahoittamiseen. Luokat ovat seuraavat: (A) yli 30 tonnin painoiset puoliperävaunut ja kuorma-autot, (B) 12–30 tonnin painoiset hyötyajoneuvot, (C) 3,5–12 tonnin painoiset hyötyajoneuvot, (D) enintään 3,5 tonnin painoiset henkilöautoon perustuvat ajoneuvot, pakettiautot ja hyötyajoneuvot sekä (E) linja-autot. Tuen piiriin kuuluvista ajoneuvoista 60 prosenttia kuuluu luokkiin B, C tai D, 30 prosenttia kuuluu luokkaan A ja 10 prosenttia luokkaan E.

Järjestelmän alkuperäinen kesto-aika oli elokuusta 1994 joulukuuhun 1995, mutta sitä jatkettiin vuoden 1996 loppuun, koska vuoden 1995 loppuun mennessä oli käytetty ainoastaan 33 prosenttia varatusta lainajärjestelmästä. Espanja kuitenkin ilmoitti komissiolle virallisesti kirjeellä 26 päivästä helmikuuta 1997 uudesta Plan Renove -järjestelmästä, jota sovellettaisiin koko vuoden 1997 ajan.

Yksi tuen saannin olennaisista edellytyksistä on, että markkinoilta poistetaan lopullisesti yksi saman kapasiteetin ajoneuvo, joka on ollut rekisteröitynä yli kymmenen vuotta (seitsemän vuotta vetoautojen osalta). Dirección General de Tráfico (liikenteen pääosasto) toimittaa todistuksen liikenteestä poistamisesta, mikä merkitsee, että liikenteestä poistettavien ajoneuvojen on oltava Espanjassa rekisteröityjä. Ostetun ja markkinoilta poistettavan ajoneuvon vastaavuudet on koottu seuraavaan taulukkoon.

Ostetun ajoneuvon tyyppi	Markkinoilta poistettavan ajoneuvon tyyppi
A: Yli 30 tonnin painoiset puoliperävaunut ja kuorma-autot	A tai B
B: 12–30 tonnin painoiset hyötyajoneuvot	A, B tai C
C: 3,5–12 tonnin painoiset hyötyajoneuvot	A, B, C tai D
D: Enintään 3,5 tonnin painoiset henkilöautoon perustuvat ajoneuvot, pakettiautot ja hyötyajoneuvot	A, B, C tai D
E: Linja-autot	E

II

Maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinat avattiin yhteisön kilpailulle vuodesta 1969, jolloin tuli voimaan yhteisön kiintiöiden käyttöön ottamista jäsenvaltioiden välisessä maanteiden tavaraliikenteessä annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1018/68⁽³⁾, vaikka jäsenvaltioiden kahdenvälisiä sopimuksia oli ollut aiemmin.

Kansainväliseen liikenteeseen pääsyyn sovellettiin yhteisön kiintiöitä 26 päivään maaliskuuta 1996 asti, jolloin annettiin yhteisössä jäsenvaltion alueelle tai sen alueelta taikka yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta tapahtuvan maanteiden tavaraliikenteen markkinoille pääsystä neuvoston asetus (ETY) N:o 881/92⁽⁴⁾. Asetusta on muutettu Suomen, Ruotsin ja Itävallan liittymisasiakirjalla. Markkinat ovat siten olleet täysin avoinna kilpailulle 1 päivästä tammikuuta 1993, sillä asetuksella (ETY) N:o 881/92 lakkautettiin kaikki kansainvälistä liikennettä koskevat määrälliset rajoitukset kyseisestä päivästä.

Maanteiden kabotaasitavaraliikenne avattiin yhteisön kilpailulle 1 päivästä heinäkuuta 1990, jolloin edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden tavaraliikennettä jäsenvaltiossa 21 päivästä joulukuuta 1989 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4059/89⁽⁵⁾ tuli voimaan. Tällä asetuksella otettiin käyttöön kabotaasikiintiöt.

Mainittu asetus korvattiin edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltioista olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa 25 päivänä lokakuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3118/93⁽⁶⁾ ja sitä on muutettu nykyisin voimassa olevalla asetuksella (EY) N:o 3315/94⁽⁷⁾, jonka mukaan kabotaasi vapautetaan täydellisesti siirtymäajan jälkeen 1 päivä heinäkuuta 1998. Yhteisön lupien alkupe- räistä määrää (30 000) lisätään siirtymäajan kuluessa vuosittain 30 prosentilla 1 päivästä tammikuuta 1995 alkaen.

Kansainvälinen henkilöliikenne on vapautettu yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autoilla 16 päivänä maaliskuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 684/92⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 11/98⁽⁹⁾. Tämä asetus tuli voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1992, ja siinä vahvistetaan markkinoille pääsyn edellytykset kunkin matkustajaliikenteen palvelutyypin osalta. Kabotaasioikeudet otettiin käyttöön edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltioista olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltiossa 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2454/92⁽¹⁰⁾, sellaisena kuin se on muutettuna Suomen, Ruotsin ja Itävallan liittymisasiakirjalla. Mainitun asetuksen mukaan maanteiden henkilöliikenteen kabotaasi vapautui säännöllisiä palveluja lukuun ottamatta 30 päivästä elokuuta 1992.

⁽⁴⁾ EYVL L 95, 9.4.1992, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL L 390, 30.12.1989, s. 3

⁽⁶⁾ EYVL L 279, 12.11.1993, s. 1

⁽⁷⁾ EYVL L 350, 31.12.1994, s. 9

⁽⁸⁾ EYVL L 74, 20.3.1992, s. 1

⁽⁹⁾ EYVL L 4, 8.1.1998, s. 1

⁽¹⁰⁾ EYVL L 251, 29.8.1992, s. 1

⁽³⁾ EYVL L 175, 23.7.1968, s. 13

III

Komissio ilmoitti kirjeellään 26 päivältä kesäkuuta 1996 Espanjalle päätöksestään aloittaa perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukainen menettely, ja pyysi kirjeessään Espanjaa antamaan huomautuksensa päätöksestä aloittaa menettely sekä ilmoitti asiasta muille jäsenvaltioille ja asianomaisille julkaisemalla kirjeen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*⁽¹⁾. Komissio ilmoitti mainitussa päätöksessä pitävänsä tukea laittomana sekä epäili, että tuki ei ole perustamissopimuksen mukainen.

Espanja esitti huomautuksensa menettelyn aloittamisen vuoksi kirjeellä 26 päivältä heinäkuuta 1996, joka kirjattiin saapuneeksi komissioon 1 päivänä elokuuta 1996. Lisätietopyynnön 19 päivältä joulukuuta 1996 jälkeen Espanja esitti joitakin täsmennyksiä 14 päivänä tammikuuta 1997 pidetyssä kahdensivuisessa kokouksessa sekä kirjeessään 12 päivältä helmikuuta 1997. Julkaiseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ei johtanut kolmansien esittämiin huomautuksiin.

Espanja ilmoitti kirjeessään 12 päivältä helmikuuta 1997, että suuri osa tuensaaajista kuuluu ryhmään "alueelliset julkisyhteisöt ja paikalliset julkisia palveluja tarjoavat yhteisöt". Nämä ovat yrityksiä, jotka toimiluvan perusteella tarjoavat julkisia palveluja, kuten kaupunkien joukkoliikenne, palokuntapalvelut ja jätehuolto. Kyse on muun muassa paikallista henkilöliikennettä harjoittavista yrityksistä Transports de Barcelona, Empresa Municipal de Transportes de Gijón, Tranvías de Cádiz SA ja Empresa Municipal de Transportes de Madrid.

Muut tuensaaajat ovat luonnollisia henkilöitä tai pk-yrityksiä, jotka täyttävät pk-yritysten valtion tukia koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽¹²⁾ sekä pienten ja keski suurten yritysten määritelmästä 3 päivänä huhtikuuta 1996 annetun komission suosituksen⁽¹³⁾ määritelmät. Yritykset harjoittavat liikennettä toisten tai omaan lukuun, ja ne ovat enimmäkseen hyvin pieniä yrityksiä, joilla on ainoastaan yksi kuorma-auto ja jotka kuljettavat matkustajia ja tavaroita maanteitse. Nämä yksityiskohdat täsmennettiin kirjeessä 12 päivältä helmikuuta. Plan Renove -järjestelmän yhteydessä myönnetyn tuen 12 591 saajasta on kuitenkin vaikea saada tarkkoja tietoja, sillä tukia koskeva atk-järjestelmä puuttuu. Espanja sai tiedot analysoimalla otoksen, johon sisältyi 46 prosenttia tyyppiin A kuuluvista ajoneuvoista ja 67,1 prosenttia tyyppiin E kuuluvista ajoneuvoista, sillä ne voivat kokonsa puolesta todennäköisimmin osallistua yhteisön sisäiseen kauppaan. Tällä perusteella Espanja ilmoitti, että tuensaaajista 80,8 prosenttia on hyvin pieniä yrityksiä, joilla on ainoastaan yksi maantieliikennelupa, 16,2 prosenttia on yrityksiä, joilla on 2–5 lupaa, 2,4 prosentilla on 6–20 lupaa ja

ainoastaan 0,1 prosenttia tukea saavista yrityksistä on niin suuria, että niillä on yli 20 lupaa.

Espanja väitti menettelyn aloittamista koskevissa huomautuksissaan, että tuen tarkastelun viivästyminen ja komission tiedonsaantipyynnöiden välillä kulunut aika olivat riittävä peruste sille, että se saattoi perustellusti otaksua, ettei kyse ollut tuesta tai että tuki oli yhteensopivaa perustamissopimuksen kanssa. Tässä yhteydessä Espanja vetosi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, ennen kaikkea 20 päivänä maaliskuuta 1984 annettuun asiassa C-84/82 (Saksa vastaan komissio) tuomioon⁽¹⁴⁾ ja 21 päivänä maaliskuuta 1991 annettuun asiassa C-303/88 (Italia vastaan komissio) tuomioon⁽¹⁵⁾.

Espanja ilmoitti 14 päivänä tammikuuta 1997 pidetyssä kokouksessa komissiolle, että järjestelmän soveltamisen tilanne oli vuoden 1996 lopussa seuraava: 12 591 toimenpidettä oli toteutettu, tukea myönnetty 14 295 ajoneuvoa varten ja 7 976 miljoonaa Espanjan pesetaa myönnetty (47,7 miljoonaa ecua).

Espanja väittää edelleen kirjeessään 12 päivältä helmikuuta 1997 luokkiin B, C ja D kuuluvien ajoneuvojen tuen osalta, että kilpailun vääristymisen vaara on vähäinen, koska kyseisen kaltaisia ajoneuvoja käytetään yleensä sellaiseen toimintaan, joka ei kuulu kansainvälisen kilpailun piiriin, ja ettei tuntuvia vaikutuksia yhteisön sisäiseen kauppaan näin ollen synny.

Yli 30 tonnin painoisten puoliperävaunujen ja kuorma-autojen (A) sekä linja-autojen (E) osalta Espanja huomautti edellä mainitussa kirjeessään, että kyse on kilpailulle avoimen maantieliikenteen toimintaan käytetyistä ajoneuvoista. Vuonna 1995 tuettiin ainoastaan 4 288:aa luokkaan A kuuluvaa ajoneuvoa, kun tälle ajoneuvotyyppille oli myönnetty 167 353 lupaa, ja 1 459:ää linja-autoa, kun lupia oli yhteensä 28 012 kappaletta.

Espanja tähdensi kirjeessään 26 päivältä heinäkuuta 1996, että Plan Renove -järjestelmän käyttöönotto ei suinkaan ollut lisännyt alan kapasiteettia ottaen huomioon, että liikenteestä poistettua ajoneuvoa on mahdotonta saattaa takaisin markkinoille ja että poistettujen ja uusien ajoneuvojen vastaavuus oli lähes sama. Kuten Espanjan viranomaiset vahvistivat 14 päivänä tammikuuta 1997 pidetyssä kokouksessa, tuen myöntäminen edellyttää todistuksen esittämistä siitä, että ajoneuvo on lopullisesti poistettu liikenteestä. Tämä todistus sisältyy ajoneuvon liikennelupaan ja siitä seuraa, että liikennöinti kyseisellä ajoneuvolla on tämän jälkeen täysin mahdotonta. Nämä liikenteestä poistetut ajoneuvot romutetaan myöhemmin. Liikenteestä poistettujen ja niitä korvaavien ajoneuvojen kapasiteetin

⁽¹⁾ Ks. alaviite 1.

⁽¹²⁾ EYVL C 213, 19.8.1992, s. 2 ja EYVL C 213, 23.7.1996, s. 4.

⁽¹³⁾ EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

⁽¹⁴⁾ Kok. 1984, s. 1451.

⁽¹⁵⁾ Kok. 1991, s. I-1433.

vastaavuuden osalta Espanja myönsi kirjeessään 26 päivältä heinäkuuta 1996, että 15,7 prosenttia tapauksista oli sellaisia, joissa kapasiteetit eivät vastanneet toisiaan. Niistä 3,4 prosenttia koski tapauksia, joissa korvaava ajoneuvo kuului alempaan luokkaan, ja 12,3 prosenttia (eli yhteensä 1 758 ajoneuvoa 14 295:stä tukeen oikeutetusta ajoneuvosta) liittyi tapauksiin, joissa uuden ajoneuvon luokka oli aiempaa ylempi.

Aloittaessaan 93 artiklan mukaisen menettelyn komissio varoitti kilpailun vääristymisen vaarasta kyseisillä aloilla, sillä oikeuden saaminen kyseiseen tukeen edellytti, että ajoneuvon poistaminen liikenteestä osoitettiin Dirección General de Tráfico (liikenteen pääosasto) myöntämällä asiakirjalla. Tämä edellytti, että liikenteestä poistetun ajoneuvon oli oltava Espanjassa rekisteröity.

Espanja väitti kuitenkin kirjeessään 26 päivältä heinäkuuta 1996, ettei liikenteestä poistetun ajoneuvon edellytetty olevan tuensaajan omistuksessa, minkä vuoksi myös muualle kuin Espanjaan sijoittautuneet liikenteenharjoittajat voivat saada tukea, jos he tekevät sopimuksen Espanjaan sijoittautuneen liikenteenharjoittajan kanssa siitä, että tämä vie vanhan ajoneuvonsa romutettavaksi, jotta tukea voidaan myöntää ulkomaalaiselle liikenteenharjoittajalle. Vaikka ajoneuvon oli oltava Espanjassa rekisteröity, muualle kuin Espanjaan sijoittautunut liikenteenharjoittaja saattoi siten silti välillisesti saada tukea.

Espanjan mukaan tuensaajalla ei ole velvollisuutta ostaa uutta ajoneuvoa Espanjasta, vaan ainoastaan rahoittaa hankinta jonkin Plan Renove -järjestelmään osallistuvan yhteisön kautta. Tällainen ehto ei siis voisi aiheuttaa syrjintää, koska yhteistyöhön osallistuvia yhteisöjä (pankkien lisäksi myös tunnettujen kansainvälisten ajoneuvovalmistajien, kuten Scania tai Ivecon, rahoitusyhtiöitä) on hyvin paljon sekä Espanjassa että kaikissa Euroopan maissa.

Espanja kuitenkin korosti, että ulkomaiset liikenteenharjoittajat eivät ole kertaakaan käyttäneet tätä mahdollisuutta, koska Plan Renove Industrialin tuomat edut eivät muodosta riittävän voimakasta kannustinta verrattuna muihin jäsenvaltioihin, joissa korot ovat yleensä paljon alempia kuin Espanjassa.

Aloittaessaan 93 artiklan mukaisen menettelyn komissio korosti, että ICO:lle kuuluvan harkintavallan vuoksi Plan Renove -järjestelmä ei ollut kovin avoin ja saattoi aiheuttaa syrjintää. Espanja selitti kirjeessään 26 päivältä heinäkuuta 1996 sekä 14 päivänä tammikuuta 1997 pidetyssä kokouksessa, että kertaakaan ei ole käytetty mahdollisuutta myöntää poikkeustapauksissa lainoja, jotka eivät täytä vaadittuja edellytyksiä, koska tämän poikkeuksen tarkoituksena on, että Plan Renove -järjestelmästä voisivat hyötyä sellaiset yritykset, jotka muutoin täyttävät pk-yrityksen edellytykset, mutta jotka poikkeusystistä eivät

jollakin tilikaudella onnistu täyttämään jotain näistä edellytyksistä jonkin vähäisen poikkeaman vuoksi.

Toisaalta Espanja vahvisti, että ICO:lla ei ollut harkintavaltaa tuen sallittuun enimmäismäärään nähden, koska tuen määräksi oli jo ennakolta vahvistettu yleissopimuksessa 93/196 Espanjan pesetaa (557 ecua). Lainoille tosiasiassa vahvistettujen korkojen osalta se totesi lisäksi, että kyse on Madridin pankkienvälisen markkinoiden (Mercado Interbancario de Madrid, MIBOR) voimassaolevasta korosta eli siis objektiivisesta kaupallisesta korosta.

Espanja toisti useaan kertaan väitteensä, jonka mukaan kyseisen tuen kokonaismäärä on edellä mainituissa pk-yritysten valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa ja komission tiedonannossa vähämerkityksisestä tuesta⁽¹⁶⁾ vahvistettua vähimmäismäärää pienempi ja että tuki ei sen vuoksi ole perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea.

Espanja väitti, että suurin osa mahdollisista tuenhakijoista harjoittaa kuljetustoimintaa vain omaan lukuunsa ja että he eivät harjoita kuljetustoimintaa päätoimisesti. Sen vuoksi näihin yrityksiin olisi sovellettava pk-yritysten valtiontukea koskevia yhteisön suuntaviivoja ja niiden ostoihin olisi sovellettava vähämerkityksisen tuen sääntöä.

Aloittaessaan 93 artiklan mukaisen menettelyn komissio ilmoitti Plan Renove Industrial -järjestelmän osana tuensaajille myönnetyn tuen mahdollisesta kasautumisesta 6 päivänä huhtikuuta 1993⁽¹⁷⁾ ja 7 päivänä helmikuuta 1996⁽¹⁸⁾ tehtyjen komission päätösten mukaan myönnettujen tukien kanssa. Plan Renove -järjestelmässä annetaan mahdollisuus myöntää yhtein liittyville tai uudelleen ryhmitettyville yrityksille tukea pyörillä liikkuvan kaluston ostoa varten sekä vakuuksia ajoneuvojen korvaamiseen otetuille lainoille.

Espanjan viranomaiset vakuuttivat kirjeessään 12 päivältä helmikuuta 1997, että kyseistä kasautumista ei ole tapahtunut 26 päivänä huhtikuuta 1993 annetun ministeriön määräyksen 21 artiklan b kohdassa tarkoitettuun uudelleenryhmittymiseen myönnettävän tuen kanssa, koska se ei liity uusien ajoneuvojen hankintaan vaan sellaisten yritysten kuljetuskaluston ostoon, joilla on yritysten uudelleenryhmittymistä koskevissa menettelyissä vain rajoitetut valtuudet.

Määräyksen 28 artiklassa määrätään lainoihin tai leasingiin taikka kaupallisiin luottoihin tarkoitetuista vakuuksista, joihin kuuluvat muiden muassa yli kahdeksan vuotta vanhojen ajoneuvojen korvaamiseen tarkoitettujen lainojen vakuudet. Espanja väitti, että vaikka tähän tukeen oli alustavasti varattu 9 055 miljoonaa Espanjan pesetaa

⁽¹⁶⁾ EYVL C 68, 6.3.1996, s. 9

⁽¹⁷⁾ EYVL C 128, 8.5.1993, s. 6

⁽¹⁸⁾ EYVL C 70, 8.3.1996, s. 6

(54,2 miljoonaa ecua), ajoneuvojen korvaamiseen tarkoitettuihin lainoihin osoitettiin ainoastaan 149 miljoonaa Espanjan pesetaa (891 000 ecua). Nämä vakuudet rahoitettiin tilapäisesti keskinäisten takausyhtiöiden osuudella, jonka suuruus oli enintään 9 prosenttia luoton määrästä, jolloin kyseisillä yrityksillä oli mahdollisuus saada luottoa edullisemmin ehdoin.

Komissio pyysi Espanjan viranomaisia ensin telekopiossaan ja sitten kirjeessään 19 päivältä marraskuuta 1997 toimittamaan lisätietoja yrityksistä, jotka eivät tarjoa kuljetuspalveluja päätoimenaan ja jotka toimivat vain paikallisilla markkinoilla siten, ettei niillä ole vaikutusta yhteisön sisäiseen kauppaan. Espanjan viranomaiset vastasivat pyyntöön kirjeissään 27 päivältä marraskuuta 1997 ja 20 päivältä helmikuuta 1998, jotka komission pääsihteeristö kirjasi saapuneiksi 3 päivänä joulukuuta 1997 ja 23 päivänä helmikuuta 1998. Toimitetuista tiedoista ilmenee, että tyyppi D ajoneuvoja ostavista tuensaajista, jotka Espanjan viranomaiset voivat nimetä, useat toimivat rajoitetun liikenneluvan puitteissa.

IV

Perustamissopimuksen 92 artiklassa määrätään, että jäsenvaltion myöntämä tuki valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tuen käsite edellyttää näin ollen seuraavien kolmen perustekijän arvioimista: valtion varojen käyttö, kilpailun vääristyminen ja vaikutus kauppaan.

Arvioinnin kohteena olevassa tapauksessa komissio katsoo, että tuki hyötyajoneuvojen ostoon myönnetään valtion varoista, sillä tuki on peräisin Espanjan energia- ja teollisuusministeriön talousarviosta.

Kyseinen tuki on hyötyajoneuvojen ostoon tarkoitettua tukea, mikä merkitsee, että kyseisten ajoneuvojen ostajat hyötyvät ajoneuvojen halvemmasta hinnasta.

Kyseisten ostajien näkökulmasta toimenpide on tarkoitettu luonnollisille henkilöille, pk-yrityksille, paikallisille tai alueellisille viranomaisille tai paikallisille julkisia palveluja tarjoaville yhteisöille. Tuki alentaa niiden tavanomaisia yritystoimintakustannuksia, jotka niiden kilpailijat joutuvat edelleen maksamaan. Komissio katsoo,

että tuki vahvistaa sitä saavien yritysten rahoitusasemaa ja toimintamahdollisuuksia suhteessa kilpailijoihin.

Komission mielestä silloin, kun tuensaajat ovat julkisyhteisöjä tai yksityisiä yhteisöjä, jotka tarjoavat paikallisia tai alueellisia palveluja, jotka yhteisön lainsäädännön⁽¹⁹⁾ perusteella eivät ole avoimia kilpailulle muiden jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajien kanssa, perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaikutusta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ei aiheudu. Tuki myönnetään julkisen palvelun tarjoamisen yhteydessä säänneltyihin markkinoihin kuuluvan toimituspalveluksen välityksellä. Koska tätä alaa ei ole vapautettu, kilpailua muiden jäsenvaltioiden liikenteenharjoittajien kanssa ei ole, eikä asia liity kansainvälisiin kuljetuspalveluihin.

Näin ollen komissio katsoo, etteivät Plan Renove Industrial -järjestelmässä määrätty toimenpiteet sellaisten paikallisten tai alueellisten julkisyhteisöjen tai paikallisten yritysten hyväksi, jotka tarjoavat paikallisia julkisia palveluja toimilupajärjestelmän kautta, ole perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaista valtion tukea, koska kyseisten yhteisöjen ja yritysten tarjoamat palvelut eivät vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kun tukea myönnetään luonnollisille henkilöille tai pk-yrityksille, jotka harjoittavat muuta kuin liikenteeseen liittyvää liiketoimintaa paikallisella tai alueellisella tasolla ja kun tuetaan ainoastaan pienten, yleensä hyvin lyhyillä matkoilla kyseisessä ympäristössä käytettävien hyötyajoneuvojen (tyyppi D) ostoa, voidaan todeta, ettei tällainen tuki vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tällaisella liiketoiminnalla katsotaan olevan vaikutusta ainoastaan yritysten paikallisiin markkinoihin. Lisäksi tällaisten omaan lukuun suoritettavien palvelujen vaikutus liikenne-markkinoihin on vähäinen, sillä sopimuksen tekeminen liikennöintiyrityksen kanssa palvelun suorittamisesta ei ole taloudellisesti kannattavaa. Tämän vuoksi komissio katsoo, ettei tuki ole EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion tukea.

Muut liikennöintiä päätoimena tai vain sivutoimena harjoittavat tuensaajat kilpailevat Espanjasta ja muista jäsenvaltioista olevien muiden liikenteenharjoittajien kanssa, jotka eivät voi saada tukea Plan Renove -järjestelmästä, koska tieliikenteen vapauttaminen vuonna 1990 johti kilpailuun muista jäsenvaltioista olevien yritysten kanssa sekä kansainvälisen liikenteen että kabotaasilikenteen alalla.

⁽¹⁹⁾ Edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltiossa 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2454/92 3 artikla (EYVL L 251, 29.8.1992, s. 1) sekä julkisten palvelujen käsitteeseen rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteessä olennaisesti kuuluvia velvoitteita koskevista jäsenvaltioiden toimenpiteistä 26 päivänä kesäkuuta 1969 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1191/69 (EYVL L 156, 28.6.1969, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1893/91 (EYVL L 169, 29.6.1991, s. 1).

Komissio katsoo, että muodollisesti ei ole mitään oikeudellista estettä sille, etteivät muualle kuin Espanjaan sijoittautuneet liikenteenharjoittajat voisi, vaikka välillisesti, saada Plan Renove -järjestelmästä myönnettävää tukea. Käytännössä järjestelmä kuitenkin syrjii muualle sijoittautuneita liikenteenharjoittajia, sillä nämä joutuvat romuttamaan Espanjassa rekisteröidyn ajoneuvon ja siis hankkimaan romutusosoikeudet espanjalaisilta liikenteenharjoittajilta, jotka sen sijaan voivat saada tukea suoraan ilman välikäsiä.

Voidaan siis todeta, että tuen myöntäminen hyötyajoneuvojen ostoon Plan Renove -järjestelmän mukaisesti vääristää Espanjaan sijoittautuneiden liikenteenharjoittajien ja Espanjassa toimintaansa harjoittavien mutta muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden liikenteenharjoittajien välistä kilpailua. Ennen kaikkea myönnetty tuki vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua sen vuoksi, että Plan Renove -järjestelmästä hyötyvät tuensaajat ovat edullisemmassa asemassa kuin kilpailevat kuljetusyhtiöt, jotka eivät tätä tukea saa.

Komissio pitää kohtuullisena todeta, että lainojen hallinta ICO:n kautta ei merkitse sitä, että tuensaajien välillä esiintyisi syrjintää.

Jos tuki vahvistaa sellaisten tietyllä alalla toimivien yritysten asemaa, jotka osallistuvat yhteisön sisäiseen kauppaan, sen katsotaan vaikuttavan perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Kun otetaan huomioon, että Plan Renove Industrial -järjestelmän yhteydessä myönnetty tuki vahvistaa tukea saavien yritysten rahoitusasemaa ja toimintamahdollisuuksia suhteessa kilpailijoihin ja että tämä vaikutus syntyy yhteisön sisäisessä kaupassa, komissio katsoo, että tällainen tuen myöntäminen saattaa vaikuttaa yhteisön sisäiseen kauppaan.

V

Komissio katsoo näin ollen, että pk-yrityksille Plan Renove -järjestelmän mukaisesti myönnettyt tuet ovat perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaista tukea ja mainitussa kohdassa tarkoitettut ominaisuudet täyttävä tuki ei periaatteessa sovellu yhteismarkkinoille. Perustamissopimuksen 77 artiklassa ja sen 92 artiklan 2 ja 3 kohdassa luetellaan tuet, jotka ovat tai saattavat olla yhteismarkkinoille soveltuvia tukia.

Liikennealan tarpeita varten erityisesti tarkoitettua perustamissopimuksen 77 artiklassa määrätään valtion tukea koskevista poikkeuksista silloin, kun tuki myönnetään

liikenteen yhteensovittamiseksi tai kun se on korvausta julkisten palvelujen käsitteeseen kuuluvien velvoitteiden täyttämiseksi. Kyseisen artiklan mukaisesti tuen myöntämisestä rautatie-, maantie- ja sisävesiliikenteeseen 4 päivänä kesäkuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1107/70⁽²⁰⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 543/97⁽²¹⁾, sallitaan tuen myöntäminen liikenteen alan yhteensovittamiseksi. Komissio kuitenkin katsoo, että kyseinen Espanjan tukijärjestelmä ei kuulu minkään asetuksessa säädetyn poikkeuksen soveltamisalaan, koska se ei ole liikenteen yhteensovittamiseksi tarpeellinen toimi.

Hallituksen on puututtava liikennealaa, jotta tuki vastaisi liikenteen yhteensovittamistarpeita. Mitä enemmän alaa vapautetaan, sitä vähemmän tarvitaan jäsenvaltioiden toteuttamia yhteensovittamistoimia. Itse asiassa vapautuilla liikennemarkkinoilla markkinat itse hoitavat yhteensovittamisen jäsenvaltioiden asettamien puiteehtojen rajoissa perustamissopimuksen 75 artiklaan perustuvan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Tämän vuoksi tässä tapauksessa ei voida soveltaa erityisesti liikenteeseen liittyviä poikkeuksia.

Kyseisessä tapauksessa ei voida soveltaa perustamissopimuksen 92 artiklan 2 kohdassa määrättyjä poikkeustapauksia, koska tukijärjestelmää ei ole suunnattu siinä vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen. Näiden tavoitteiden mukaan tuki soveltuu yhteismarkkinoille, jos se on yksittäisille kuluttajille myönnettävää sosiaalista tukea, jos se on tukea luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi tai jos se on tukea Saksan jaosta aiheutuneisiin vaikutuksiin.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukea voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana. Jotta yhteismarkkinoiden moitteeton toiminta taataan ja kun otetaan huomioon perustamissopimuksessa vahvistetut kilpailuun liittyvät periaatteet, tämän artiklan mukaisia poikkeustapauksia on tulkittava tarkasti tukitoimia arvioitaessa.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määrätään poikkeuksista, jotka koskevat taloudellisista vaikeuksista kärsivien ja erityistä apua tarvitsevien alueiden kehityksen edistämiseen tarkoitettua tukea. Poikkeusta ei voida soveltaa tukijärjestelmiin, joilla ei ole alueellista ulottuvuutta — järjestelmä kattaa koko jäsenvaltion — ja koska sillä on selkeä tiettyyn alaan liittyvä tavoite. Komissio on tavallisesti pitänyt hyötyajoneuvojen ostoon myönnettävää tukea yhteisen liikennepolitiikan mukaisesti toimintatukena, jota ei voi perustella alueellisilla näkökohdilla tuen kohteen liikkuvan luonteen vuoksi. Sama koskee perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista poikkeusta siltä osin kuin siinä viitataan alueelliseen kehittämiseen.

⁽²⁰⁾ EYVL L 130, 15.6.1970, s. 1

⁽²¹⁾ EYVL L 84, 26.3.1997, s. 6

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdan osalta on sanottava, että kyseinen tuki ei liity mihinkään Euroopan yhteistä etua koskevaan tärkeään hankkeeseen tai Espanjan taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen, eikä sillä ole tällaisten hankkeiden piirteitä. Sitä ei myöskään ole tarkoitettu kulttuurin ja kulttuuriperinnön edistämiseen, eikä siihen voida soveltaa mitään muutakaan yhteisön lainsäädäntöön perustuvaa poikkeusta.

Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrättyä poikkeusta sovelletaan tietyn taloudellisen toiminnan edistämiseen tarkoitettuun tukeen, jos se ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteismarkkinoiden edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Oikeuskäytäntö edellyttää muun muassa, että tuki on rajoitettava tapauksiin, jossa se on välttämätöntä sellaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, joita ei saavuteta markkinavoimilla (Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 17.9.1980 asiassa C-730/79, Philip Morris v. komissio)⁽²²⁾. Tämän vuoksi komissio katsoo, että ilmoitetut valtion tuet on arvioitava perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Komissio on laatinut vähämerkityksisen tuen säännön, jonka mukaan tietyt ehdot täyttyviä tukia ei pidetä perustamissopimuksen 92 artiklan vastaisina. Kuten komissio huomautti aloittaessaan 93 artiklan mukaista menettelyä, näiden sääntöjen mukaisesti jäsenvaltioiden myöntämien merkitykseltään vähäisten rahamäärien ei katsota uhkaavan vääristää kilpailua ja jäsenvaltioiden välistä kauppaa merkittäväällä tavalla. Liikenne suljetaan kuitenkin erityisesti vähämerkityksisen tuen -säännön soveltamisalan ulkopuolelle, koska tällä alalla on paljon pieniä yrityksiä ja siten suhteellisen pienetkin tuen määrät voivat vaikuttaa kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Komissio ei myöskään pidä pätevinä perusteluja, jotka koskevat pk-yritysten valtiontukea koskevien suuntaviivojen ja vähämerkityksisen tuen -säännön soveltamista yrityksiin, jotka suorittavat kuljetuksia omaan lukuunsa. Kuljetusalalla harjoitetaan kuljetustoimintaa sekä toisten että omaan lukuun, ja näitä toimintamuotoja pidetään vaihtoehtoisina. Sekä makroekonomisesta että toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna ulkopuolisiin kuljetuspalveluihin turvautuminen tietyissä tilanteissa mahdollistaa

resurssien optimaalisen käytön ja tuo joustavuutta liikennejärjestelyihin.

Komissio pitää pätevänä perustelua, jonka mukaan taloudellinen kannustin voi edistää vanhojen, turvallisuuden ja ympäristön kannalta teknisesti heikomprien hyötyajoneuvojen poistamista markkinoilta. Kyseisen jäsenvaltion on kuitenkin todistettava ehdotetun toimen myönteiset vaikutukset.

Ympäristöasioissa myönnettävää valtiontukea koskeissa yhteisön suuntaviivoissa⁽²³⁾ edellytetään, että soveltuakseen yhteismarkkinoille tuki on määriteltävä siten, että sallitut kustannukset rajoitetaan tarkasti ainoastaan ympäristönsuojelun tavoitteiden toteutumisen edellyttämistä investoinneista aiheutuviin lisäkustannuksiin siten, että saavutetaan korkeammat normit, kuin lainsäädännössä edellytetään. Samanlaista lähestymistapaa voidaan soveltaa turvallisuusnormeihin. Suuntaviivojen mukaisesti perustellut toimet eivät koskaan saa olla vastoin muuta yhteisön oikeutta tai perustamissopimuksen artikloita.

Komission suuntaviivoissa pakollisten normien noudattamista varten myönnettyä tukea ei pidetä soveliaana tiettyjä, kiinteään pääomaan tehtäviä investointeja lukuun ottamatta. Tällaiset tuet vääristävät merkittävästi kilpailua, koska niillä tuetaan investointeja, jotka ovat talouden näkökulmasta muutenkin välttämättömiä. Kyseisiin investointeihin myönnettävän tuen ei katsota palvelevan Euroopan yhteistä etua.

Ensiksi Espanja ei ole koskaan toimittanut komissiolle todisteita myönteisistä vaikutuksista, eikä tuki kannusta voimassa olevat pakolliset normit ylittävien normien tavoittelemiseen.

Toiseksi markkinoilla, joilla on ylikapasiteettia — esimerkiksi maantiekuljetussektorilla — tonniston ja lisätonniston hankkimiseen myönnettyä tukea pidetään yleensä yhteisön edun vastaisena. Uusien ja liikenteestä poistettujen ajoneuvojen koot eivät täysin vastaa toisiaan, ja komissio on saanut vahvistuksen siitä, että Plan Renove Industrial -järjestelmästä myönnetty tuki on jossakin määrin johtanut kapasiteetin kasvuun, vaikka etukäteistarkastusjärjestelmä takaa komission mielestä riittävän hyvin sen, että korvatut ajoneuvot poistetaan lopullisesti markkinoilta. Tavanomaisen tukikäytäntönsä mukaisesti komissio myöntää tukea uusiin investointeihin, joita ei muuten tehtäisi, ei vain vanhojen investointien korvaamiseen⁽²⁴⁾.

⁽²³⁾ EYVL C 72, 10.3.1994, s. 3

⁽²⁴⁾ Komission tiedonanto KOM (75) 77 lopullinen, 26.2.1975, 18 kohta.

⁽²²⁾ Kok. 1980, s. 2671.

Kyseisessä järjestelmässä tuen laskentaperusteena on kuitenkin uuden ajoneuvon hinta, eikä siinä ole otettu lainkaan huomioon ympäristöön liittyviä tekijöitä. Tuki siis myönnetään suhteessa ajoneuvojen hintaan eikä suhteessa siihen, miten ajoneuvot vaikuttavat ympäristöön tai turvallisuuteen.

Komissio totesi jo päätöksessä 98/182/EY⁽²⁵⁾, että kyseessä olevan järjestelmän samankaltainen toimi on omiaan vääristämään kilpailua, koska tarkoituksena on parantaa maanteiden tavaraliikennettä harjoittavien yritysten kilpailuasemaa vähentämällä niiden liiketoiminnan normaaleja kustannuksia, jotka näiden yritysten kilpailijoiden on maksettava itse.

Edellä olevan huomioon ottaen komissio katsoo, että perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrättyä poikkeusta ei tässä tapauksessa voida soveltaa. Espanja ei myöskään ole väittänyt tai näyttänyt toteen, että tuki täyttäisi minkään muun perustamissopimuksessa, asetuksessa (ETY) N:o 1107/70 tai jossakin muussa neuvoston asetuksessa esitetyn poikkeuksen edellytykset.

Lisäksi komission mielestä oli olemassa mahdollisuus, että Plan Renove Industrial -järjestelmän yhteydessä myönnettyt tuet ja komission vuosina 1993 ja 1996 hyväksymän järjestelmän mukaisesti myönnettyt tuet olisivat voineet kasautua ja että tämä olisi saattanut johtaa Plan Renove Industrial -järjestelmän yhteydessä myönnettyjä tukia suurempien tukien myöntämiseen.

Edellä olevan huomioon ottaen komissio katsoo, että luonnollisten henkilöiden ja pk-yritysten hyväksi myönnetty hyötyajoneuvojen ostoon tarkoitettu tuki ei sovellu yhteismarkkinoille perustamissopimuksen 92 artiklan mukaisesti.

VI

Perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti tuesta olisi pitänyt ilmoittaa komissiolle riittävän ajoissa, jotta komissio olisi voinut esittää huomautuksensa. Espanja sovelsi tukijärjestelmää, vaikka se ei ollut täyttänyt kyseistä ilmoitusvelvoitetta, ja sen vuoksi komissio katsoo, että järjestelmä on yhteisön oikeuden suhteen laitton.

Komissio ei pidä pätevänä perustelua, jonka mukaan tuki olisi muuttunut lailliseksi järjestelmän käyttöönotosta kuluneen ajan takia. Espanjan viranomaiset eivät täyttäneet perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa määrättyä velvoitettaan ilmoittaa tuen myöntämistä koskevasta suunnitelmasta ja odottaa komission päätöstä,

jossa tuki hyväksytään. Komissio muistutti Espanjan viranomaisia siitä, että artiklan mukaisesti jäsenvaltio ei saa toteuttaa ehdottamiaan toimenpiteitä ennen kuin menettelyssä on annettu lopullinen päätös. Jos tätä määräystä ei noudateta, kyse on yhteisön oikeuden rikkomisesta, minkä vuoksi tuki voidaan vaatia perittäväksi takaisin viivästyskorolla lisättyinä.

Aloitettuaan 93 artiklan mukaisen menettelyn, josta Espanjalle ilmoitettiin kirjeellä 26 päivältä kesäkuuta 1996, komissio muistutti Espanjan hallitusta tiedonannostaan⁽²⁶⁾ jäsenvaltioille, jossa näitä muistutettiin siitä, että jäsenvaltiota saatetaan vaatia perimään takaisin laittomasti myönnetty tuki. Vastauksessaan kirjeeseen menettelyn aloittamisesta Espanja väitti, että päätös tukien takaisinperinnästä olisi ristiriidassa suhteellisuusperiaatteen kanssa myönnettyjen tukien vähäisen määrän vuoksi.

Komissio kuitenkin katsoo, että tässä tapauksessa tuen takaisin periminen on aiheellista ennen tuen myöntämistä valtionneiden tasapuolisten kilpailuedellytysten palauttamiseksi.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tuki, joka vuoden 1994 elokuun ja vuoden 1996 joulukuun välisenä aikana myönnettiin korkotukena hyötyajoneuvojen hankintaa varten Plan Renove Industrial -järjestelmän mukaan sekä teollisuus- ja energiaministeriön ja *Instituto de Credito Oficialin* välisen, 27 päivänä syyskuuta 1994 tehdyn sopimuksen perusteella ja joka osoitettiin alueellisille julkisyhteisöille ja paikallisille julkisten palvelujen tarjoajille, ei ole perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

2 artikla

Tuki, joka myönnettiin tyypin D hyötyajoneuvojen ostoon luonnollisille henkilöille ja pk-yrityksille, jotka harjoittavat muuta kuin kuljetukseen liittyvää liiketoimintaa yksinomaan paikallisella tai alueellisella tasolla, ei ole perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

3 artikla

Kaikki muu luonnollisille henkilöille ja pk-yrityksille myönnetty tuki on perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaisesti valtiontukea, joka on laitonta ja yhteismarkkinoille soveltumatonta.

⁽²⁵⁾ EYVL L 66, 6.3.1998, s. 18

⁽²⁶⁾ EYVL C 156, 22.6.1995, s. 5

4 artikla

Espanjan on lakkautettava 3 artiklassa tarkoitettu tuki ja perittävä se takaisin. Tuen kokonaisuusmäärä on maksettava takaisin kansallisen oikeuden säännösten mukaisesti ja siihen on lisättävä korot, joiden laskentaan on sovellettava alueellisten tukijärjestelmien arvioinnissa käytettyjä viitekorkoja ja jotka on laskettava tuen maksamispäivästä tuen todelliseen takaisinmaksupäivään asti.

5 artikla

Espanjan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantopäivästä päätöksen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu Espanjan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Komission puolesta

Neil KINNOCK

Komission jäsen
